
ОГЛЕД СРПСКОГА БУКВАРА.

ПРЕДГОВОР.

Што су гођ људи на овоме свијету измислили, ништа се не може испоредити с писмом. Пријатељу или знанцу своме, који је на далеко преко бијелог свијета, послаши мисли своје на комаду аршије; читати, што су други писали прије двије илјаде година, и написати, да могу други послје неколико илјада година читати; што је наука, која ум људски гошова превазилази, и могло би се рећи, да је онај, који је први њу измислио, био више Бог, него човек. Писмо је отворило пут уму људском, да се приближи к Богу по могућству своме. Оно је измишљено, од прилике, прије четирх илјаде година; и послје свога пешкога и чуднога постања тако је ласно постало, да данас на свијету нема никаква занаша лакшега од њега; и тако се по свијету размложило, да данас у Европи има народа, у којима нема човека, да не зна читати и писати. Срби су овај дар Божиј примили тек са законом ришћанским, прије илјаду година; и прем да се у нашим народним пјесмама врло често књиге пишу и уче, опет су у народу нашем још врло ријетки људи, који знаду читати и писати! Што Срби још слабо почињу књигу читати, и што је још сва Српска књига у читању часловца и псалтира, шоме је криво много којешта; али што мало-